

مطالعه اثر تجویز وریدی اسید رتینویک بر برونکوبونومونی مزمن باکتریایی بره
دکتر غلامرضا محمدی^۱، دکتر مارک اکمن^۲، دکتر کیم بروکدن^۳، جک گالوب^۴

آل-ترانس-رتبیول بتا-دی-گلوکورونید (All-trans -retinoyl beta-D-glucuronide). یک اسید گلوکورونیک که نزدیک محتول در آب می باشد که فعالیت بیولوژیک بالای آن و سمت پایین آن در مطالعات ایمایشگاهی و در مدل های حیوانی اثبات شده است. همچنین انرات ترمیمی رتینوئید در ترمیم بافت ایسی تیلوم توسعه محققین شناخته شده است. در این پژوهش اثر تجویز وریدی آل-ترانس-رتبیول بتا-دی-گلوکورونید بر برونکوبونومونی مزمن باکتریایی مورد مطالعه قرار گرفت.

مطالعه با تجویز داخل برونشی محلول نمکی فاقد مواد پیروزان به یک گروه بره - و باکتری منهیمیا (پاستورلا) همولیتیکا به گروه دیگر بره برای ایجاد برونکوبونومونی باکتریایی آغاز شد. ۳۲ روز بعد بد سره ها نوت بناخذه ۵ روز ۲ میلی میتر از ۱۱۶ mM آل-ترانس-رتبیول (۶-۶/۳ میکرومول بر کیلوگرم) یا ۴۶۴۲-۲/۸۶ میلی گرم بر حسب کیلوگرم وزن زنده دام محلول در دی متیل سونفونکسید و در گروه کنترل تنها دی متیل سونفونکسید وریدی تزریق گردید.

در طول پژوهش رفتار و علائم درماتگاهی دامیای تحت مطالعه بصورت روزانه ثبت می گردید. ۵ روز پس از آخرین تجویز آل-ترانس-رتبیول دامیا جهت انجام مطالعات هیستو پاتولوژیک با داروی تیوبنتال سدیم بصورت انسانی کشته شدند. در کالبدگشایی نمونه های از ریه و کبد تبیه گردید. در دید میکروسکوپیک بینبودی در برونکوبونومونی حاصل از بیماری اسید رتینویک در بره ها فاقد ایجاد علائم و جراحات میکروسکوپیک بود. علت اصلی عدم مشاهده روند ترمیم احتمالاً جراحات پیشرفتی برونکوبونومونی و تجویز دیر هنگام آل-ترانس-رتبیول بتا-دی-گلوکورونید در این مدل مطالعاتی بوده است.

^۱ گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد
^۲ دیپلمان پایه‌نوزی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آبراهام
^۳ عضو سازمان تحقیق مرکز تحقیقات سازمانی دامی امریکا
^۴ دیپلمان پایه‌نوزی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آبراهام